

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ivany Mlejnkové a soudců Mgr. Věry Modlitbové a JUDr. Petra Vaňouse v insolvenční věci

dlužníka: **Jakub Čech**, narozený 10. května 1986, IČO 02054795
bytem náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 1/14, 350 02 Cheb

o odvolání

a) nezl. Lucie Čechová, nar. 6. 8. 2009
b) nezl. Valerie Čechová, nar. 21. 5. 2014
obě bytem Mánesova 900/14, 350 02 Cheb
obě zastoupeny zákonnou zástupkyní Kateřinou Čechovou
bytem Mánesova 900/14, 350 02 Cheb

proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 5. června 2025, č. j. KSPL 20 INS 9465/2024-B-22,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 5. června 2025, č. j. KSPL 20 INS 9465/2024-B-22, se ruší.

Odůvodnění:

- Krajský soud v Plzni (dále „soud prvního stupně“ nebo jen „soud“) v insolvenční řízení dlužníka Jakuba Čecha (dále jen „dlužník“) usnesením ze dne 5. 6. 2025, č. j. KSPL 20 INS 9465/2024-B-22, pozastavil vykonatelnost exekučního příkazu k provedení exekuce pozastavením řidičského oprávnění ze dne 8. 4. 2024, č. j. 176 EX 00271/23-050, který nabyl právní moci a vykonatelnosti dne 18. 4. 2024 a který byl vydán soudním exekutorem JUDr. Josefem Lavičkou, Exekutorským úřadem Cheb, sídlem 26. dubna 10, 350 02 Cheb.
- V odůvodnění tohoto usnesení soud prvního stupně uvedl, že dne 12. 5. 2025 požádal insolvenční správce o pozastavení vykonatelnosti rozhodnutí o provedení exekuce pozastavením dlužníkovra řidičského oprávnění s odůvodněním, že s tímto požadavkem se na něj obrátil dlužník, neboť řidičské oprávnění potřebuje, když k dojíždění do zaměstnání používá automobil. Z exekučního příkazu k provedení exekuce pozastavením řidičského oprávnění soud zjistil, že byl vydán dne 8. 4. 2024 soudním exekutorem JUDr. Josefem Lavičkou, Exekutorský úřad Cheb, a nabyl právní moci a vykonatelnosti dne 18. 4. 2024 (dále jen „Exekuční příkaz“). Doručením tohoto Exekučního příkazu bylo dlužníkovi co povinnému pozastaveno řidičské oprávnění ev. č. EN 134513, které vydal dne 18. 7. 2019 Městský úřad Cheb pro skupiny vozidel M, B1 a B s tím, že po dobu pozastavení řidičského oprávnění dlužník nesmí řídit motorová vozidla. Nato soud citoval § 109 odst. 6 větu druhou až čtvrtou zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon – dále též jen „IZ“), a pokračoval, že k naplnění účelu insolvenčního řízení dle § 5 písm. a) IZ – aby žádný z účastníků nebyl nespravedlivě poškozen a nedovoleně zvýhodněn a aby se dosáhlo rychlého, hospodárného a co nejvyššího uspokojení věřitelů - je nezbytné, aby soud návrhu insolvenčního správce vyhověl, neboť je zřejmé, že bude-li dlužník disponovat řidičským oprávněním, bude také moci dosahovat vyšších příjmů a zkrácením času na dojíždění do zaměstnání mu vznikne prostor pro případné zajištění přivýdělku. Proto soud návrhu vyhověl a rozhodl o pozastavení vykonatelnosti Exekučního příkazu. Připojil poučení (ve smyslu § 109 odst. 6 věty třetí IZ), že proti tomuto usnesení mohou podat odvolání účastníci exekučního řízení.

3. Proti tomuto usnesení podaly včasné odvolání (B-23) - prostřednictvím své zákonné zástupkyně Kateřiny Čechové - nezletilá Lucie Čechová a nezletilá Valerie Čechová účastníci se (jako osoby oprávněné) dotýcného exekučního řízení vedeného pod sp. zn. 176 EX 00271/23 proti dlužníku jako povinnému, v němž byl vydán Exekuční příkaz [k provedení výkonu rozhodnutí (rozsudku) Okresního soudu v Chebu ze dne 25. 2. 2022, č. j. 25 Nc 43013/2022-42]; navrhly, aby odvolací soud napadené usnesení buď zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, nebo aby je změnil a návrh insolvenčního správce (a dlužníka) zamítnul.

V tomto odvolání označená zákonná zástupkyně odvolatelek uvedla, že nesouhlasí s tím, aby byla exekuce jakýmkoliv způsobem zastavena, když dosud v rámci exekučního řízení nebylo na vymáhané výživné ničeho zapláceno. Dlužník tento svůj dluh neuhradil ani s ohledem na rozsudek trestního soudu (rozsudek Okresního soudu v Chebu ze dne 25. 6. 2024, č. j. 4 T 52/2024-232), který mu úhradu dlužného výživného uložil jako povinnost k podmíněnému odsouzení. Nadále dlužník neplní své povinnosti vyplývající z jeho vyživovací povinnosti a z insolvenčního řízení, které bylo zahájeno dne 31. 5. 2024 a dosud v něm nebylo rozhodnuto o schválení oddlužení. Dlužník nehradí zapodstatované pohledávky z titulu výživného a tím poškozují jak nezletilé odvolatelky, tak zejména ostatní věřitele, když pro případ schválení oddlužení míru uspokojení jejich pohledávek podstatně sníží rostoucí dluh na výživném. Dlužník měl a má plné dispoziční právo ke svým příjmům, které do léta roku 2024 dosahovaly minimálně cca 2 000 EUR měsíčně. Přesto hradil výživné v minimální výši (230 EUR pro obě dcery za trvání insolvence) a na dluh vymáhaný v exekučním řízení nezaplatil ničeho. Motivační složka provádění exekuce pozastavením řídičského oprávnění je tedy na místě. Pozastavení účinnosti Exekučního příkazu by přicházelo v úvahu, jen kdyby dlužník plnil své povinnosti, snažil se nepoškozovat věřitele i odvolatelky co věřitelky pohledávek za podstatou a jejich zákonnou zástupkyni (která je též věřitelkou přihlášené pohledávky P18), a pokud by prokázal, že jakým účelem řídičské oprávnění potřebuje. Napadené usnesení je v daném případě v rozporu s dobrými mravy i základními zásadami insolvenčního řízení. Dlužník ostatně neosvědčil ani neprokázal, že automobil potřebuje k dojíždění do práce. Tvrdil, že pracuje na „švarcsystém“ u firmy, kam ale může dojíždět hromadnou dopravou. V současné době (dle obsahu trestního spisu a opatrovnického spisu) dlužník při výkonu podnikání rozhodně za prací nedojíždí. S ohledem na to, že ani v rámci insolvenčního řízení neplní své zákonné povinnosti hradit zapodstatované pohledávky a nevytvářet nové dluhy, přestože k úhradě těchto pohledávek má dostatek prostředků, je napadené usnesení v rozporu se zásadami jak exekučního řádu, tak insolvenčního zákona. Ze zprávy insolvenčního správce a výše uplatněných zapodstatovaných pohledávek je zřejmé, že ani tyto pohledávky dlužník nebude schopen zcela uhradit. Přitom je nutné zohlednit i novou situaci dlužníka, jehož příjmy jako osoby samostatně výdělečně činné nedosahují ani částky 38 000 Kč, se kterou insolvenční správce počítá. Uspokojení věřitelů tak bude ještě nižší, než vyplývá ze správcovy zprávy. Nebude ani částečně uspokojeno jak vymáhané dlužné výživné, tak ani běžné výživné. Přitom je zřejmé, že v době, kdy dlužník měl možnost pracovat a plnit své povinnosti, tyto povinnosti neplnil. Důvodem jejich neplnění ale není pozastavení dlužníkova řídičského oprávnění, nýbrž jeho neúcta k právu, právům ostatním, k pravomocným rozsudkům a obecně jeho postoj k plnění povinností. Nadto se dlužník vyjádřil tak, že stejně bude jezdit, což také – navzdory upozorněním - činí od samého počátku pozastavení řídičského oprávnění. Popsaný postoj dlužníka by neměl být insolvenčním soudem nadále tolerován, neměla by mu být poskytnuta právní ochrana.

4. Vrchní soud v Praze, aniž nařizoval jednání [§ 94 odst. 2 písm. c) IZ], přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející podle § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné, byť zásadně z jiných než v něm uplatněných důvodů.
5. Jelikož dlužníkovo insolvenční řízení bylo zahájeno (podáním insolvenčního návrhu dlužníka spojeného s návrhem na povolení oddlužení – A-1) dne 30. 5. 2024, a bylo v něm pak rozhodnuto o úpadku dlužníka a povolení jeho oddlužení usnesením ze dne 14. 6. 2022 (A-8), použijí se v tomto

insolvenčním řízení ustanovení insolvenčního zákona v jeho znění účinném od 1. 6. 2019 (novela insolvenčního zákona provedená zákonem č. 31/2019 Sb.) do 30. 9. 2024, neboť novela insolvenčního zákona provedená s účinností od 1. 10. 2024 zákonem č. 252/2024 Sb. se podle čl. II. bodu 1. přechodných ustanovení tohoto zákona [s výjimkou ustanovení § 75 a § 109 odst. 1 písm. c) - čl. II. bod 2. přechodných ustanovení] použije jen pro ta insolvenční řízení, jež byla zahájena po dni nabytí účinnosti dané novely.

6. Rozhodná právní úprava (ve znění účinném od 1. 6. 2019 do 30. 9. 2024):

- [1] Podle § 109 odst. 1 IZ se zahájením insolvenčního řízení se spojuje – dle písm. c) - také ten účinek, že výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty, lze nařídit nebo zahájit, nelze jej však provést. Pro pohledávky za majetkovou podstatou (§ 168) a pohledávky jim na roveň postavené (§ 169) však lze provést nebo vést výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek náležející do majetkové podstaty dlužníka, na základě rozhodnutí insolvenčního soudu vydaného podle § 203 odst. 5 a s omezeními tímto rozhodnutím založenými. Není-li dále stanoveno jinak, výkon rozhodnutí nebo exekuce se i nadále nařizuje nebo zahajuje a provádí proti povinnému.
 - [2] Podle § 109 odst. 6 IZ k rozhodnutím a opatřením přijatým při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odstavce 1 písm. c) se v insolvenčním řízení nepřihlíží. Je-li to nezbytné k naplnění účelu insolvenčního řízení, může insolvenční soud kdykoli i bez návrhu pozastavit vykonatelnost nebo odložit právní moc rozhodnutí nebo opatření přijatých při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odstavce 1 písm. c); může také zakázat přijetí rozhodnutí nebo opatření připravovaných při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odstavce 1 písm. c). Proti rozhodnutí insolvenčního soudu podle věty druhé mohou podat odvolání účastníci řízení o výkon rozhodnutí nebo exekučního řízení. Rozhodnutí insolvenčního soudu podle věty druhé se doručuje zvlášť také orgánu nebo osobě, která rozhodnutí nebo opatření při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce přijala nebo připravovala.
 - [3] Podle § 206 IZ není-li v insolvenčním zákoně stanoveno jinak, majetkovou podstatu tvoří zejména a) peněžní prostředky, b) věci movité a nemovité, c) podnik, d) soubor věcí a věci hromadné, e) vkladní knížky, vkladní listy a jiné formy vkladů, f) akcie, směnky, šeky nebo jiné cenné papíry anebo jiné listiny, jejichž předložení je nutné k uplatnění práva, g) obchodní podíl, h) dlužníkovy peněžité i nepeněžité pohledávky, včetně pohledávek podmíněných a pohledávek, které dosud nejsou splatné, i) dlužníková mzda nebo plat, jeho pracovní odměna jako člena družstva a příjmy, které dlužníkovi nahrazují odměnu za práci, zejména důchod, nemocenské, peněžitá pomoc v mateřství, stipendia, náhrady ucházejícího výdělků, náhrady poskytované za výkon společenských funkcí, podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci, j) další práva a jiné majetkové hodnoty, mají-li penězi ocenitelnou hodnotu (odst. 1). Majetkovou podstatu tvoří dále i příslušenství, přírůstky, plody a užitky majetku uvedeného v odstavci 1 (odst. 2).
7. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že insolvenční řízení dlužníka bylo zahájeno dne 30. 5. 2024, kdy soudu prvního stupně došel jeho návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení (A-1), v němž dlužník navrhnul provést oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Vyhláška oznamující zahájení dlužníkovy insolvenčního řízení (A-2) byla zveřejněna v insolvenčním rejstříku dne 31. 5. 2024, a tím (dle § 109 odst. 4 IZ) byly nastoleny účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení. V podaných návrzích dlužník mimo jiné uvedl, že je rozvedený a má 2 vyživovací povinnosti vůči nezletilým dětem (Lucii a Valerii), které má v současné době fakticky ve své péči a je již zahájeno řízení o změnu péče. Je zaměstnán u firmy ve Spolkové republice Německo, přičemž vlastní fakticky jen automobil značky Volvo AC Kombi, který používá ke své dopravě do zaměstnání a k uspokojení svých základních potřeb a zejména

potřeb nezletilých dětí. Usnesením ze dne 14. 6. 2024 (A-8) soud mimo jiné zjistil úpadek dlužníka, povolil jeho řešení oddlužením a insolvenčním správcem ustanovil Administraci insolvenční Císař, Česka, Smutný a spol. (dále jen „insolvenční správce“). Poté insolvenční správce předložil mimo jiné Soupis majetkové podstaty ze dne 16. 9. 2024 /B-6), do něhož zahrnul (pouze) dva osobní automobily dlužníka (Volkswagen Golf a Volvo XC90) a jeho obchodní podíl ve společnosti JAKAHOLZ s.r.o. V předložené aktualizované Zprávě pro oddlužení a o přezkumu ze dne 5. 3. 2025 (B-12) insolvenční správce mimo jiné uvedl, že dlužník ukončil svůj zahraniční pracovní poměr a od 11. 11. 2024 zahájil podnikatelskou činnost jako osoba samostatně výdělečně činná (truhlářské práce). Nato insolvenční správce podáním ze dne 12. 5. 2025 (B-18), na žádost dlužníka, navrhnul soudu prvního stupně, aby podle § 109 odst. 6 věty druhé před středníkem IZ pozastavil vykonatelnosti rozhodnutí o provedení exekuce pozastavením řidičského oprávnění – totiž Exekučního příkazu (posléze soudem vyžádaného, B-20) - s odůvodněním, že dlužník potřebuje řidičské oprávnění k dojíždění do zaměstnání.

8. Nato soud prvního stupně - na základě návrhu insolvenčního správce pod B-18 - napadeným usnesením podle § 109 odst. 6 věty druhé před středníkem IZ pozastavil vykonatelnost Exekučního příkazu k provedení exekuce pozastavením dlužníkovy řidičského oprávnění, leč k takovému rozhodnutí tu zjevně nebyly dány podmínky. Uvedené ustanovení § 109 odst. 6 věty druhé před středníkem IZ totiž lze aplikovat, tedy lze podle něj pozastavit vykonatelnost (nebo odložit právní moc) rozhodnutí či opatření přijatých při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce jediné v případě, že takové rozhodnutí či opatření bylo přijato v rozporu s omezením podle § 109 odst. 1 písm. c) IZ, tedy jen pokud by postihovalo majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty. Řidičské oprávnění dlužníka však zcela zjevně nepředstavuje jeho majetek, který by ve smyslu § 206 IZ náležel do majetkové podstaty dlužníka, do níž proto také dotyčné řidičské oprávnění nebylo – nemohlo být – insolvenčním správcem sepsáno, a jelikož tak na toto řidičské oprávnění nijak nedopadá – nemůže dopadat - zákaz provedení výkonu rozhodnutí nebo exekuce postihující majetek náležející do majetkové podstaty formulovaný (co jeden z účinků zahájení insolvenčního řízení) v § 109 odst. 1 písm. c) IZ, nemůže se tu uplatnit ani speciální pravomoc insolvenčního soudu zamezit provedení výkonu rozhodnutí nebo exekuce postupem (rozhodnutím) dle § 109 odst. 6 věty druhé před středníkem IZ.
9. Proto odvolací soud napadené usnesení – které nemá právní opory - podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. (za použití § 7 IZ) zrušil, aniž by ve smyslu § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, neboť pro takový postup nadále nejsou důvody.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze podat k Nejvyššímu soudu do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu prostřednictvím Krajského soudu v Plzni.

Toto rozhodnutí se považuje za doručené okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku (§ 71 odst. 2 a § 74 odst. 1 IZ); lhůta k podání dovolání začíná běžet ode dne, kdy bylo rozhodnutí doručeno adresátu zvláštním způsobem (§ 74 odst. 2 IZ).

Praha 3. února 2026

Mgr. Ivana Mlejnková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Jandíková.